LAMBERTI HORTENSII MONTfortij Libri ſecundi. Satyra ſecunda.

VLTRAIECTI.

¶ Harmannus Borculous excudebat.

Anno. 1 5 5 4.

LAMBERTI HORTENSII MONTFORTII. LIBRI ſecundi. Satyra ſecunda.

DIc mihi num fas ſit, tria Zenocare profari
Libera uerba, Strophis nõ diuexanda paratis?
Non tria, quæ uideat, nec triſti curia uultu
Audiat? en nobis ſunt Saturnalia puro
Diſſoluenda mero: mihi ad hæc Feronia luco
Vertice donauit detonſo pilia: quare
Impunè inter nos fas ſit ioca ſalſaq; uino
Inſcribenda loqui, quæ nemo eliminet, at quæ
Fida ſinu foueat roſa in aurem ſurda ſiniſtram.
Adde, coronatus Phœbea tempora lauro
Dum incedo, paribus ueſtigia herilia plantis
Inſequor, ergo mihi facilis ueniam dabis ultro?
Non ueto, dum modicus, dũ ſobrius, ut neq; dicta
In rabiem erumpant, neq; ſtigmata ſæuus inuras,
Cui niteat podex ſine labe, aut uulnere nudus.
Sunt mihi tres Charites, & Phœbus Apollo uocatis
Ardalidum iuxta numerum, totidemq; poëtæ
Ad cœnam, paruo inſtructam, de more, paratu.
Conſenſu hic regem talis ſortimur Iacchi,
Omnibus è ueterum qui conſuetudine leges,
Qui det conuiuis potandi iura uocatis:
Vt bibat, aut abeat, triſti qui fronte ſeuerus

Stoicus

Stoicus ad calices rugauerit ora meracos.
Hic Iouis ut crater ceſſauit ab ordine magnus
Seruatoris, amica boni & commiſtio Pramni
Dæmonis extremum rediјt (fauſtum quod) in orbem,
Omnibus ex æquo ius, partem in utramq; liceret
Dicere quæ uellent, rex fecit: nec foret ulli
Libertas maranda mero fraudíue dolóue.
Plauſtra Lycambeo ceſſarent ſparſa ueneno.
Verum ea, quæ ludis doctis ſolet eſſe ſophorum:
Vt priſci ſpinas, nodoſa ænigmata, griphos,
Mnemoniasq́; ſolent in cœnis proiјcere acres,
Ingeniј accenſas liquido explorare Lyæo
Hoc uires pacto, neruosq; intendere laxos.
Nullus ibi inuidiæ fuerat locus, haud ſycophantæ
Dentale, & morſum quiſquam metuebat amarum,
Nec Momum, quamuis fuerat naſutus & aſper.
Hic ego, magnanimum rex ò ter maxime regum,
Conſulimus, tuleris quam legem, æquiq́; boniq́;.
At noſtra hæc ætas, quæ plus ſapit, atq; habet aures
Et nares, præ queis, noſtrorum tempus auorum
Vt ſine iudicio ſtupuit, paradoxa theſesq́;
Iactari dulces tolerat minimè inter amicos.
Tu mihi das ueniam, prohibet Cato tertius, atq;
Octauus ſapientum, qui te partem in utramq;
Diſſerere, & dubias neruis & acumine uoces
Quod poterit, uetet, & uetet argutarier audax.

Nemo niſi effracto, & non ſanamente, cerebro
Iactanda in medium, quæ conſtent omnibus, & queis
Diſſentit nemo, dicat. quid? túnc ais? aio.
Hic negat: in trutina reliquum eſt expendere iuſta
Argumenta, quibus ſua quiſq; probaſſe laboret
In dubium reuocata, ut uerum ſubſiliat hinc:
Aut id, quod ſimile eſt uero, uel ſenſibus æquum, &
Iudicio expoſitum communi: eademq́; uiciſsim
Reddere mutatis diuerſa coloribus, ut ſint
Conſentanea dicendo paribusq́; figuris.
Dixerit hoc multo laudatius eſſe Philemon
Quàm pergræcari, quàm uerſa ludere pella
Cottabaſin, canere ad myrtum ſine honore, lyramùe.
Nobile diuini malo uerſare Platonis
Sympoſium, impuri quàm prandia fœda Philelphi,
Aut quàm quorundam noſtra hac ætate ſecundas
Conditas olida menſas ſpurcaq; ſalina.
Quæ datur Aonidum laudata licentia ludis,
Dicere utrinq; theſin pueris, menſa illa repelli
Non illa a cœnis debet, ſacriſq; Lyæi.
Quod quicunq; negat, gerit inſanabile ſucco
Veratri pectus, Thulæ ablegandus in oras,
Aut quos Heſperidum uidet Atlas maximus hortos
Ingenij eſt laus ſumma, probabile reddere dictis
Quod thema cunq;, licet ſit uulgo infame profano,
Per luſum modo, perq́; iocum in lucem exeat, ore

Siue

Siue grege in magno dicendo ebuccinet illud.
Qui muſcam aut culicẽ laudat, redditq́; elephantũ,
Vindicat eloquij nomen famamq́; diſerti.
Sic qui ranarum & muſcarum prælia ſcribit,
Diraq́; porcelli qui teſtamenta recundit
Nil praui admittunt, placet ingenioſa uoluptas.
At uertet patrium Peligni ruris alumnus
Naſo ſolum, quod plena Nucem audiuere theatra?
Ridentur, plauſu & læto excipiuntur (ut eſt par)
Iſta, mouere mihi riſum conabere? Lauda
Caluicium, & uerbis paraſiti encomia lectis
Declama, quis erit, niſi corneus, aut lapis ater,
Semianimis fibris quin concutietur acutis?
Iam qui uel Pharij celebrant Buſiridis aras,
Vel Phalarim Siculæ gentis uexere tyrannum,
An minus hi ſolidæ laudis cedriq́; merentur,
Quàm qui Traianĩ clarum Neruæq́; triumphum?
Pulueris illud habet plus, hoc contrà minus artis.
Quid? qui Quartanam dicitq́; & Laudibus effert,
Ibit is ad coruos atros, ibitq́; beatam?
Spongia Stultitiam, uel ſæpia deleat uda,
Materia infamis quoniam explodenda theatro eſt.
Nominis hanc tamen eſt tantum famæq́; ſequutum,
Quantum nulla ferè numeroſo carmine uidit
Ilias at Sophiam nemo celebrauerit unquam:
Cauſſa liquet, quoniam nullo præcone tubáue

Indiget,aſt per ſe ualet,& ſibi ſufficit uni.
Sic,qui Iniuſticiam facundo dixerit ore
Glauco,fungus iners,an erit cordatus & acer?
Doctorum os meruit,qui declamauerit artes
Quas ſpatioſus habet,uanas,& repperit orbis:
Non expectatam quod rem perſuaſerit:idem
Inq; album pulchris uertit rationibus atrum.
Rhetores in primis docili uoluere iuuentæ
Iſta rudimentis tradi,atq; inoleſcere pubi,
Confirmare theſes,ſubuertere rurſus eaſdem.
Scilicet hoc pacto mentémq; animumq; uirilem
Paulatim teneris rectè inſtillarier annis,
Non malè credebant,ſic Quintiliane ſolebas
Tironem formare rudem,teq; inde ſequuti
Quotquot Cecropiæ moderantur caſtra Mineruæ.
Flexanimam meritò priſci finxere diſertum
Ora uirum regere & filo atq; examine iuſto:
Qua ſine turba fremens nullis retinetur habenis,
Nulla gubernaclo res conſtat publica:nulla
Conſilia:in ſumma,ſtimulos habet atq; catenas,
Colticus Alcides, quibus Actæuſq; Pericles
Verſauere animos,hac Pitho Oeagrius Orpheus
Saxa ferasq; ſuis exegit ſedibus, atq;
Ponè ſequi ad citharæ cantum uocisq; coëgit.
Hac Dircæus & Amphion ſua mœnia Thebis
Condidit,& muros lateres cumulauit in altos.

Eloquij

Eloquij uires deuat ſi Suada potentes,
Vir bonus, efficiet, tibi quo uideatur adulter:
Prodigus, argenti frugi ut dicatur amicis,
Aut etiam frugi melior: quemq; alea pernox
Defeſſum aßiduò à teneris exercuit annis,
Aſſem ille accipiet uel totum, ut uir bonus, hæres.
Potori bibulo, uitam qui abſtemius omnem
Duxerit, exiguo diſcrimine poſtponetur.
Ergo ego Pulydamas metuam ne me notet? ut ſit
Vel mutire nefas? tecum inter cymbia ſalſo
Vt nuper, certare modo? & contendere dictis
Non hercle impuris, ſed zenocare, diſertis?
Atqui, inquis, uideſis, ne dum tu libera fundis
Carmina uix ſanus, ſanctarum inſcitia legum
Incutiat tibi quid mulctæ, ſortisq; malignæ.
Scilicet hac in re nodoſa ænigmata legum
Nil ego uel metuam te ſolo iudice tutus.
Quos ſecum in magna procerum trahit uſq; caterua
Princeps, ijs impunè datur iactare ſubinde
Ambiguas ſtudio uoces: rurſus ioca ſalſa
Ore profecta leui, non pectore ſeria puro:
Miles uti rata nulla facit, ſi futilis ille
Per riſum atq; iocum me hæredem dixerit aßis,
Teſtamenta, uelut ſcribis Traiane Seuero.
Adde, Modeſtino neq; lubrica lingua trahenda eſt
Ad pœnam, ut dictat lex Iulia Maieſtatis.

Quidſi quæ è calido uox pectore defluat oris
E ſeptis, pœnáſne dabit lingua improba uocis?
Regula me ueteris defendit iuris, ut id ſit
Indictum, quod ſit ſtomacho, ſit bile refuſum.
Sic etiam ignoſcunt legum iurisq; periti,
Si quæ uel in calidis thermis perfuſus Iaccho
Multo effutieris, aut intra balnea lætus,
Siue hilaris uini ad fragrantia pocla falerni,
Hæc autem rigidi nolunt ad iuris amußim
Exigier, compotorem nam odere ſodalem,
Qui memor effræni iactata eliminet ore.
Relligioſa fuit patribus tum ſacra uetuſtis
Menſa, dicata Ioui Xenio, qui iura uocatis
Reddere conuiuis, & dicebatur amicis
Hoſpitibus, quos & fuerat uiolare nefandum.
Hic libare deo, Genioq; inducere uinum
Adſoliti in primis, dein quæſtio obibat in orbem.
Cottabaſis Græcis laudata bibacibus inde eſt.
Mos erat hic, ſi quando deos in uota uocarent,
Plena coronati ſiccare cypella Lyæi.
Tum quoq; lex lata eſt nec iniqua, faceſſere menſa
Aut bibere: ex æquo ut pariter fruerentur eadem
Omnes potandi dulcedine, ſobrius ut ne
Incideret quiſquam in poti uiolenta minasq;.
Neu quæcunq; ioco, uel ſeria dicta fuiſſent,
Sobrius in uulgus poſt ſpargeret unus ineptum.

Qui daret hic æquas inter communia leges
Sortiti regem talis ſtatuere ſupræmum.
Huius ab imperio pendebant, non ſecus atq;
Seria res foret, & ciuilibus ardua curis.
Pocula nominibus uarijs obiere per orbem,
Iuppiter hic primum ſortitus Olympius: atq;
Inde locum heroum crater ratione ſecundum
Obtinuit iuſta. Iouis hic fuit ultimus ingens
Soteris, qui fræna daret uinoq; lupatum.
Sunt tamen à cœna, qui iſtum poſuere ſecundis
Dilutum menſis, ac tum Sotera uocari.
Huius erat ratio: puro inſanire meraco
Conuiuas, ſed aquam commiſtam arcere furorem:
Gignere læticiam, uolupe eſſe, animisq; ſalubrem:
Inde ubi menſa cibis eſſet ſublata repoſtis,
Illico diluti patera eſt ablata tonantis,
Impoſitusq; mero eſt plenus ſpumante culullus,
Qui fœcundus oberrabat clamore ſecundo,
Fortunæ atq; bono genio ſacer. hunc ita morem
Temporibus noſtris etiam Germania ſeruat,
AEmula Graiugenum uelut hic, ita laude bonarum
Lebetridum & ſophiæ ſtudijs non cedit amœnis.

SATYRA. III.

Scilicet hoc pulchrũ eſt, Tulli è ſquallore mali-
Verba ſituq; atro in lucẽ reuocare repulſis (gno

Vocibus inſuetis, contextu horrere ſupinum.
Fures, ait Verpus: quid Nannius optima rebus
Conueniunt nitidis inducta uocabula, non ut
Grandia ridiculis donauit Muſa Capellæ
Verbis argumenta, nec ornatum addidit ullum?
Non habitū hiſtorico, ſplendorē aptumue cothurno.
Prætextata decet ſublimia dictio, contrà eſt
In ſocco, uerum quorundam amentia tanta eſt,
Et ſine iudicio prudentia, læua ut inertes
Materiæ pondus grandi dare non ualeant, quod
Sit ſupra uires humeroſq; onus, ac pede nondum
Se menſi proprio clangentia cornua ſumant,
Et lituos, inflare leuem docti male concham: haud
Aſſueti manuis rentur ſe agitare capellas,
Arbuſta & teneras inter certare myricas.

Scribo Iouem tenui filo balboq; tragœdum,
Contineas riſum, ſi prodit ridiculus mus.
Inſanire putes me ſi infans tollere taurum
At ſi eſſem Milo, qui Melitæum ferre catellum
Sim inualidus, ſtudeam: uel ſi ſimulachra deorum
Magnorum attritis uellem exornare lacernis,
Stultitiæ in uitium ueſanus laber, amaris
Vocibus è plauſtro uexari dignus, & aures
Aere coronari, Dodonæoq; metallo.

An qui uel Getico ſcribit ſermone uel Indo
Hiſtoriam, ſatis eſt, quod humi, ceu lumbricus uda
Prore-

Prorepat tellure? habeat nil grande, prophanæ
A plebes diſtans madida putriq; ſaliua?
Cum uerſet nulla ſcribens grauitate legentem?
Nugaris, quid enim refert idiomate dicas
Auſonio Graióue, an eo, quo barbara toto
Vtitur orbe plagis gens diuerſis, cum in eadem
Penſentur trutina tum res, tum examine uoces?
Quãtò grandius hoc. quod plano è pectore manat,
Arma uirumq; cano, quàm illud quod Cyclicus ore
Dixerit infanti, & præmorſos neſciat ungueis?
Fortunã Priami? delumbe parumq; uirile,
Et ſine teſtibus, & careat quod ſanguine carmen?
Deuolat è ſaxo quondam Iouis armiger alto
In tergum teneræ paſcentis forte capellæ.
Simius id ſimulac coruus conſpexit, ut audax
Occiperet facinus maius longè, arietis amens
Lanigeri in uellus ſe ex alta rupe uolatu
Præcipitat, cum alis paßis ſe auferret in auras
Rurſus, ibi implicitus uilloſæ tergore lanæ
Vnguibus, imprudens hæſit: ruit undiq; totis
Cum clamore agris paſtorum uulgus, auemq;
Comprændunt, tradunt pueris ludibria paruis,
Viribus aggreſſum teneris maiora. ſed iſta
Fabula narratur de te, qui claßica ſumas,
Fiſtula cui uix ſit modicis ſatis apta cicutis.
His in diuerſum uitium labuntur inepti

Inſulſiq; homines,ſoccum qui reddere uerbis
Seſquipedalibus,& tragicis maiore laborant
Conatu,quàm confectis qui ætate Colonum
Scripſerit Oegipoda,oblite quis ſermo iacentem
Materiam expoſcat,quis conueniatq; Dromoni,
Quis menodemo,aut Antiphoni,ſcortoq; rapaci
Atq; iſti uirgam ſumunt ſibi Mercurialem
Cenſores, qui ſufficiuntq; leguntq; ſenatum
Scriptorum,rurſusq; mouent ex ordine iuro
Imperioq; ſuo,ſpirantes grandia:contra
Vt qui ſentiat hos,beta magis inſipidus ſit.
Nacca foro medio aut de rupe coëmptus
Pannis obſitus,horridulus ſi lucidus auro
Prodeat in ſcænam,admiſſus retinere cachinnum
Effuſum poſſes? : & rhinocerotis aduncas
Spectator nares? Corydon ſi aut Theſtylis herbas
Intritura ſuis cepas meſſoribus,atq;
Allia,dic ſodes,alium poſcétne colorem,
Et res,& uoces humiles magis,atq; pericla
Qui ſua deplorat non fœlix naufragus?aut qui
Ad Cannas referat quàm multo ſanguine Paulus
Pugnarit? uel ut in cœno cannaq; paluſtri
Delituit Lybicas Maruis fugiturus in oras?
Affectatores,ſine iudicio,& ſine mente
Ridiculi,neſcire nihil dum(turpè)laborant,
In lente unguentum,non mirum:ignobile nomen

Dum

Dum fugiunt, hac graſſantur ratione perennem
Ad famam & cædrum, uitium inſanabile ſucco
Herbarum, medicis quas Nyctimus ædit amicis.
Hic mihi ſi faciles Galienus præbeat aures,
Ridebit multo magis, & mirabitur æquè.
Ilia ſcribenti cur non rumpantur, & atra
Confundat bilis uati, turbetq́ cerebrum
Occurrit nobis quoties Dorſtennius, haud me
Vt Cicero aſſueuit Brutum Quintumq́ ſalutat:
Sed ueluti faceret ſua uerba ad roſtra Quiritum,
Aut ad pulpita iam recitaret grande poema.
Scilicet hæc illi eſt oratio cræbra ſalute
Parmenonem impartit multa ſummum ſuũ amicum
Gnato: Maroneum Genio fundamur Iacchum.
Altius inſurgit per Muſas dictio, quam par,
Aut phraſis expoſcit nimio popularior, & res.
Affectatorum fatuum genus, inſpice quàm nil
Affectat habeant. qui ſunt primæ ordine claſsis.
Quos ut pulchrum imitarier eſt, ita turpè ab ijſdem
Et recto filo latum diſcedere culmum, &
Intempeſtiuè tragicum affectare cothurnum:
Aut cornicum oculos configere uelle, perinde ac
Si penes hos ius ſit, ſit & arbitrium omne loquendi,
Iudicio ſuperent maiorum pectora recto,
His ſi ſcribendum eſt aliquid, quod pulpita cædat,
Viribus ac neruis opus eſt ubi, ſanguine & omni
Exhau-

Exhauſtos iures ſucco: prorſus neq; dulces
Iucundóſue aptare modos, ac texere telam
Iratis Muſis & Appolline: condere uerſus
Verbaq; Tarteſſis uariè afficientia feles.
Hic eſt aſperior multo, ille fluit lutulentus:
Crudior alterius iunctura eſt, aridiórue:
Siccior eſt alius, ieiunius & alter: eò fit,
Cum Latij ſapiant puri nihil, atq; politi,
Cur arce Aonidum explodantur & æde Mineruæ.
Non ſtultè ſoleo tacitus mirarier olim
Cuiuſdam exactum Latia tellure palatum
Dicere quod primo morſu calleret, & uno
Aſpectu, an geminos inter ſcabra oſtrea pontes
Capta forent, quo barbula, quóue in littore flutæ:
Quo ſtagno aſparagus, queis prænſus mullus in undis:
Quóue mari ſoleæ, quo flumine turdus, & alueo.
Iudicium argutum aſpectus doctiq; palati.
Non ſum diuinus, ſed nares diſco ſagaces
Quorundam, indicio, qui res & uerba palato
Primo deguſtata uolunt deprændere, fonte
Quo ſint ſumpta, aut hauſta lacu, uel lecta libello.
Materiam excudo uel noſtris uiribus æquam,
Hanc ego delectis diduco uocibus his, queis
(Nam noua ſum timidus donare uocabula rebus)
Nobilis Arpinas uſus fuit, aut quibus Afer
Arte Terentius excellens, queis Lactea Liui

Inferior nulli eſt facundia: rectius idne eſt
Atq; diſertius, ac ſi Cattholicona tumentem
Bullatis nugis compiles? unde Latina
Mundicies niteat, uelut atra fidelia? ſiue
Cratitius gypſo paries fœde oblitus atro?
Splendet ubiq; bono Cicero ſermone Terenti,
Vergilius gemmas è ſtercore colligit Enni,
Et quorum ueterum extabant monumenta uirorum,
Vnus homo nobis cunctando reſtituit rem.
I nunc, & cœlo miſce mare, ſacra profanis
Confunde; exclama admiſſum graue crimen, obeſis
Naribus in tignum infœlix abeuntibus, olim
Si malo uiolas, malo uel amaracon, atq;
Cum ſuibus diras ſordes lutulentus olere.
Illud ego artificis duco eſſe probiq; boniq;,
Romanos ita ſcriptores æquare loquendo &
Scribendo (modò ſufficiant uires) ut ab ipſis
Fontibus Aonidum uideare bibiſſe latinis,
Gracchorum aut matris ſuxiſſe ex ubere, non ut
Lecta uel in Scythicis oris audita referre, id
Quod faciunt quidam noſtra hac ætate, diſerti
Qui dici cupiunt, bifrons quos Ianus & Auſon
AEdidit, inq; ſinu à nutricis lacte ſupinos
Fouit, Hyperboreis quos dicas montibus ortos,
Vernis, Oenotriæ quam (eheu) telluris alumnos.
Quorum hic incocto crudus ſermone, figuris

Ridicu-

Ridiculusq;, alius priſcis ſcatet undiq; merdis,
Luxuriatq; nouis plumis, quas finxerit ætas
Carmentæ, quasq; Oenotri uix ſecula norunt:
Sicana uix adeo gens, uix priſciq; Latini.
Hos monumenta Numiæ, uel fœdera priſca Quiritum
Diripuiſſe putes, multo eſt audacius illud,
Romulidum pueri quod forti pectore, rerum
Intrepidoq; animo monſtroſa uocabula gignant,
Telluris patriæ immemores uenæq; Quirini,
Nolo eſſe obſcurus, nolo ambiguus, ſed opus quid
Externas merces emendicare, ubi pleno
Omnia ſuppeditent cornu manibusq; benignis?
Faſtidire cibos patinæ melioris opimos?
Pro ueſco abligurire triglas, & uiuere porros?
Tullius his putet, ſordetq; his uena Terenti,
Hisq; iacens nimium Plautina oratio uiſa eſt.
Quamlibet informes catulos amplectitur omnis
Simius, ut forma præſtantes atq; uenuſtos.
Atq; unus præcelſus equus diffundit in auras
Durateus multos, armis & uiribus iiſdem
Inſtructos omnes, quibus eſt uox & color idem.
Deniq; nil dixis, quod non dictum prius olim eſt,
Excepto, noua res ſine nomine ſi qua oriatur,
Fingere cui uocem Auſoniam ſed conuenientem
Cogaris, cum iſthæc reputo mecum, an ne moleſtè
Proſtituunt ſeſe, quos maiorum uſq; parentum
Diſpu-

Diſpudet? at peius digni carbone notari
Quos dixi, non plus ſapere ac tentacula betas
Fabrorum fatuas, quod deteſtentur eos, qui
Sectentur quæ pulchra, & quæ ſunt terſa, perinde ac
Grande nefas ducas uirtutem imitarier auream
Alterius, ſiue è uita decerpere quiddam
Socratica, mores & quod mea pectora formet.
Hunc ego faxo deum, qui fari ex tempore norit
Ipſe ad amuſsim, & inoffenſe, tum ſcribere iuxta,
Quod uel ariſtophanis ſpiretq; oleatq; lucernam:
Nil affectati ſapiat, uerum undiq; quod ſit
In primis rebus, dein uerbo molle rotundis.
Non affectato puer ò ſermone Latino
Vtere, ſed magnum Ciceronem imitare loquendo:
Reddere facundum is pectus, linguamq; diſertam
Ipſe unus formare poteſt ad pollicis unguem.
Excerpe è claris authoribus optima quæq;
Ingenioſe puer, ne ſorde lutoq; malignæ
Barbariei inficiare, annos atq; hæreat omneis.

SATYRA. IIII.

IBat in Eoas Scordiſcus fortè paludes,
Neſcio conſilio quo, ni quantum reor unum,
Vt genio uetus indulgeret Largius hoſpes.
Ducebat pare iure duos eſſaq; ſodales

Pera

Perfuſos ſecum, ſimiles adeo, ut neq; lac quis
Tam lacti dicat: furunculus & planus audax,
Ingenio totus ſalſus, iuxtáq; facetus,
Et pſaltes, qualem & ſæcula priſca dedere:
Non malus hercle alijs, ſibi ſed non commodus uni,
Alea ſi quando pernox æs perderet omne, &
Saltando uacuis media de nocte penates
Cantando & peteret loculis. peruenerat illuc,
Quò dixi, excipitur lautè, dulciſsime rerum
O noſter. quid agis? ſunt ne omnia ſalua? ualéſne?
Imò etiam ut nunquàm melius, mihi pocula Bacchi
Atq; liquor Cereris poſſunt expellere morbum,
Si qua latent noſtris eius ueſtigia membris.
Rectè ſanè alius: quin menſam ſternimus ergo?
Itur cœnatum: mappæ apponuntur & orbes,
Pocula, quæ ſinus, & cymbia iuſta referrent.
Miſsibus hic dubijs oneratur menſa perinde ac,
Si huc alio heroas miſiſſet Iberus ab orbe.
Pollicibus crepitant uerſi clamore ſonanti
Ingentes calices: pater & rex atq; patronus
Audit Scordiſcus pede claudus Mulciber uno.
Quid uerbis opus eſt? cubitum conceditur, hora
Ambroſiæ noctis ſuadebat membra quieti
Ponere, itum eſt, ſalibus ludunt, ſaltantq; cameli.
Scordiſco lectus ſoli datur, inde ſeorſum
Sternitur atq; alijs, alio conclaui, ut honoris

Ergo aliquid fieret Scordiſco cætera ſcurræ?
Iam plumis criſtata diem cantauerat ales,
Et ſylua è ſumma ſurgebat Lucifer: ecce
Sentit aqualiculum pinguem ſibi fortè dolere
Triſti uentoſum Scordiſcus moleſiburræ,
Deſcendit lecto, foribusq; repagula mouit.
Compoſuit ſeſe medium, ſocium inter utrunq;
Altum ſtertentes: circumſpicit omnia tuta.
Oua uelut molli ponit gallina cubili
Inter utrumq; aluum exonerat, lodice repoſta huic
Compoſitè, placido pede ſe ſubducit inanem, &
In proprium recipit nidum, ſimulatq; ſupinum
Dormire immundo, quod defœdaſſet oleto
Stragula ſubridens ſociorum. ſemiſepulti
Interea ſomno excræmentis fortiter illi
Hinc illinc ſeſe inuoluunt, uelut hydra palude
Lernæa, illuuieq; ſues iactantur in alta.
Alter ubi ſenſit dirum ſeſe inter odorem
Immerſum, excuſſus ſumno fodicare ſodalem
Occæpit cubito: exclamat, ſuperi malè perdant
Te ſcelus, atq; hominis peſtis, qui ſtragula lecti
Comminxti, excrætisq; ſciens prudensq; alienum
Fœdiris ſtratum, accuſas me, ait, immeritò alter.
Non ego, ſed tu iſtius ſceleris conuinceris author.
Vt dij præcipitem te dent in tartara Ditis.
Certatur magnis uariè clamoribus: & res

Non

Non dubiam ad pugnam ſpectabat, membra cachinno
Concuſſus niſi Scordiſcus ueniſſet, & acre
Certamen medius facundus & ore diſertus
Finiſſet, ſic Mercurius ſeruauit utrunq;.

FINIS.

W.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE